

КОНТРОЛЬНИЙ

П. К. Кривий

50 слава навіки!

У НАС В ГОСТЯХ

ЧОРНОМОРЦІ

КОЖНИЙ камінь міст-героїв Севастополя і Одеси, кожна прибережна скеля, хвиля Чорного моря можуть розказати про героїчні подвиги моряків-червонофлотців. Невмирущою славою вкрили себе люди в безкозирках під час Великої Вітчизняної війни.

Серед імен, вписаних золотими буквами в історію Червонопрапорного Чорноморського флоту, є й імена наших земляків. Комсомолец Олексій Калюжний з Онуфріївського району — один із багатьох відважних, які своїми грудьми захистили рідну Вітчизну.

Знають на флоті і про подвиг кіровоградця, колишнього старшини 2-ї статті Героя Радянського Союзу Г. Куроп'ятникова.

Служать на Червонопрапорному Чорноморському флоті і юні кіровоградці. Вони гордяться подвигами земляків і в нелегкій, але почесній ратній праці примножують славу флоту. В далеких походах вони відмінно несуть вахту, готуючи гідну зустріч 50-річчю Збройних Сил СРСР і 50-річчю Ленінського комсомолу.

Сьогодні у нас в гостях щоденна газета Червонопрапорного Чорноморського флоту «Флаг Родины». Її кореспонденти і автори розповідають про відважних людей моря — моряків флоту.

Матеріали підготували начальник відділу комсомольського життя В. ПЕЧЕРИЦЯ, літпрацівник В. ОЛЬШЕВСЬКИЙ, фотокореспонденти М. ГРИГОР'ЄВ та І. НІКІШОВ.

Розповіді про чорноморців читайте на 2—3-й сторінках.

Д О СЛУЖБИ Вілен Шаповалов працював слюсарем-монтажником на спиртзаводі в Голованівському районі Кіровоградської області. Молодий робітник мріяв про море. І хто знає, чи здійснилася б його мрія, якби юнака не призвали служити на флот. Матрос став відмінним спеціалістом своєї справи. Бойові стрільби комендор виконує успішно. Командир завжди ставить матроса Шаповалова в приклад для інших.

Вілен Шаповалов — член комсомольського бюро корабля. Зараз він разом з товаришами став на вахту за гідну зустріч 50-річчя Збройних Сил СРСР і 50-річчя ВЛКСМ. Девіз комсомольця корабля — «Будь прикладом на своєму бойовому посту».

На фот.: комендор матрос В. ШАПОВАЛОВ оглядає бойову техніку.

І. НІКІШОВ.
Фото автора.

**КОМЕНДОР
ШАПОВАЛОВ**

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSM

Рік видання IX. № 19 (875). ВІВТОРОК, 13 ЛЮТОГО 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

ВІДПОВІДЬ ВАСИЛЕВІ МОТОРНОМУ

Й ОГО пристрасні слова про хліборобську професію, про щедрість землі ми чули на XV обласній комсомольській конференції. І вже тоді делегати Знам'янщини гомоніли між собою про те, що хотіли б побувати в його бригаді, а потім помірятися майстерністю в степу. Знам'янські механізатори мають певний досвід вирощування цукристих. Вони показали своє вміння на тваринницьких

Донець закликав своїх друзів підвищувати рівень своєї кваліфікації не лише на місці. Сам Валерій навчається в сільськогосподарській академії. За ним пішли інші. Микола Черніков став студентом Дніпропетровського сільськогосподарського інституту, Олександр Клева вступив до технікуму механізації сільського господарства.

Там, де створені комсомольсько-молодіжні бригади, діють ланки. В артілі «Росія» є два таких колективи. Одна ланка бореться за високий урожай кукурудзи, друга — вирощуватиме соняшник.

В неспокої хлібороби колгоспу «Шлях до комунізму». На 1400 гектарах вони вже провели снігозатримання. А члени ланок Н. Бурцевої та М. Лубенець з колгоспу «Путь Ілліча» заготовляють пташиний послід. Механізатори цього ж господарства ще восени внесли в ґрунт на кожному гектарі по 25—30 тонн місцевих добрив. Мета в них — мати 380-центнерний врожай цукристих, 200-пудовий урожай озимої пшениці.

В напрузі добрими господарями зарекомендували себе молоді колгоспники суботцівської артілі імені Леніна. Тут з початку нинішнього року вже заготовлено понад 500 тонн місцевих добрив, є чимало пташиного посліду. Молоді буряководи рівняються на ланку Євгенія Пророк, яка бореться за 450-центнерний урожай цукрових буряків з гектара.

Капляється механізатори колгоспу «Правда». На 120—130 гектарах прокладали вони щодня снігові валки.

Всюди молодий хлібороб хоче зустріти весну ювілейного комсомольського року, як годиться справжньому господареві. Всюди хлібороб хоче мати щедрі гектари.

А. ГУСАКОВ,
секретар Знам'янського райкомсомолу.

НЕ ГОЛИМИ РУКАМИ...

- АГРОНАВЧАННЯ — ТЕХНИКУМ — ІНСТИТУТ
- НАДІЯ Є НА КОЖНОГО З 1400
- ЩО ТРЕБА ДЛЯ ДВОХСОТ-ПУДОВОГО

фермах. То чому б не бути в одному загоні із зв'язками комсомольсько-молодіжної бригади Василя Моторного, вирощуючи зернові?

Нині майже в кожному колгоспі молоді хлібороби, прийшовши на чергове агрозаняття, обговорили статтю ватажка механізаторів колгоспу «Зоря комунізму», яка була надрукована в «Молодому комунарі». І ще дбайливіше беруться вони тепер за діло. Всюди активізували свою діяльність спеціальні ланки, що прокладають в степу снігові борозни, заготовляють місцеві добрива. Наприклад, в бригаді Всеволода Назаренка з колгоспу «Росія» механізатори, полагодивши всі трактори та причіпний інвентар, нині старанно навчаються. Агрозаняття тут веде секретар комсомольської організації агроном Євгенія Гуйван. Групкомсорг бригади механізаторів Валерій

На студентському меридіані

Репресії проти „Маршу свободи“

МЕХІКО. 7-денний «Марш свободи», організований Національним центром демократичних студентів за звільнення політичних в'язнів і за поліпшення життєвих умов робітників і селян, не закінчився. Колони студентів вийшли з лютого із міста Долорес Ідальго, прямуючи в місто Морелья по історичних місцях бойових дій борців за незалежність Мексики 1810 року.

На шляху слідування учасники маршу зазнавали напади і провокації. Проти демонстрантів були кинуті війська, для того, щоб, як інше газета «Новедас», «попередити наступні зіткнення». Організатори «Маршу свободи» затримані владою.

ПОСТРИЛИ В ОРІНДЖБЕРЗІ

НЬЮ-ЙОРК. В Орінджберзі (штат Південна Кароліна) виник новий вибух хвилювання серед негріванських студентів. Місцева влада викликала національну гвардію, яка взяла під контроль територію, що прилягає до коледжу. Між студентами, поліцією і солдатами національної гвардії зав'язалась перестрілка. Із нагоду студентів було кинуто кілька пляшок з запальною сумішшю.

За повідомленням телеграфних агентств, в результаті перестрілки один негр-студент

був убитий і декілька чоловік поранено. Хвилювання серед студентів негріванського коледжу виникло після того, як їм було відмовлено в праві користуватися спортивним залом для білх.

НОВА АФЕРА ЦРУ

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. Ріст демократичної опозиції в Західному Берліні, особливо активізація молодіжного і студентського руху серйозно стурбували не тільки місцевий сенат, Схильована і американська воєнна адміністрація Західного Берліна. Нагальна демонстрація протесту проти агресії США у В'єтнамі, яка відбулась в жовтні минулого року, антивоєнна пропаганда, що постійно ведеться молодіжними організаціями серед місцевого гарнізону американських військ, листівки з закликами до американських солдатів відмовитись від участі у брудній в'єтнамській авантюрі і дезертирувати з армії — такий далеко неповиний перелік дій прогресивної громадськості, який не до с'яку американським властям.

На днях в студентських колах стало відомо, що американська воєнна адміністрація направила до ректора університету Курта Вайхельбергера представника ЦРУ з директивною вказівкою заборонити проведення в стінах цього учебного закладу антивоєнних мітингів і зборів, які направлені на розвічання злочинів американської воєнщини на в'єтнамській землі.

ПЕРШЕ СЛОВО — ПОЛІЦІЇ

ПАРИЖ. Поліції, а не університетському керівництву належить вирішальне слово в іспанських вузах, пише «Мундо Оберо». Сучасний уряд і його поліцейські заходи заважають нормальному життю університета, продовжує газета.

«Мундо Оберо» підкреслює, що іспанські студенти борються за свободу організації, право проводити збори, за надання великих повноважень університетським колегіальним органам. «Мундо Оберо» повідомляє про розгорнуту в країні кампанію солідарності із студентами. «Справа, яку захищають студенти, — пише газета, — це справа культури і свободи. Їхня мужня боротьба заслуговує підтримки і солідарності з боку широких верств населення Іспанії».

Студентки протестують

НЬЮ-ЙОРК. Антивоєнна демонстрація студенток зустріла вчора представників компанії «Доу кемікал», які з'явилися в університет Раджерса в Нью-Брансуї (штат Нью-Джерсі) для вербування випускників на підприємства цієї компанії. Незважаючи на заборону університетського начальства, студентки організували лікети. В руках у них були плакати з лозунгами протесту проти того, що «Доу кемікал» наживається на виробничій напалму для брудної американської війни у В'єтнамі.

(ТАРС).

ЧОРНОМОРЦІ

Відмінно несе службу спеціаліст 2-го класу старшина 2-ї статті Валентин Коваль. Товариші виявили йому довіря, обравши секретарем комсомольської організації радіотехнічного підрозділу.

На фото: старшина 2-ї статті В. Коваль несе вахту на юті.

Фото М. Григор'єва.

ШТОРМОВІ МИЛІ

Ні, про це так просто не розповісти. Все це треба бачити, відчувати. Лиш тоді можна судити про силу морської стихії і про ту мужність і стійкість, які виявляє особовий склад корабля в далекому поході.

... В Середземному морі люто шаленіють шторми. Уже котрий день підряд на палубу тральщика накочуються великі хвилі. Шумить, здіймається, реве безкрає море. Його затагнули густі снігові заряди. Темно, як вночі. Навіть тяжко розгледіти ніс корабля. Майже весь час ходимо з вогнями, подаємо попереджувальні сигнали.

... Йде чергова зміна ходової вахти. В кубрик спускаються матроси і старшини, які відстояли свої години біля діючих механізмів і агрегатів. Серед них немало і новачків, які влились в склад екіпажу напередодні багатоденного плавання. Дехто із них вже встиг одержати добрий гарт в поході і відзначитись в роботі на бойовому посту.

Командир сьогодні по трансляції назвав імена багатьох воїнів, що проявили спритність і велику витримку під час шторму. Серед них згадав і рульового комсомольця Буртового. Він точно утримував корабель на заданому курсі, діяв

по інструкції. І як тільки Буртовий з'явився в кубрику, товариші оточили його. Першим простягнув руку рульовому член комсомольського бюро корабля старшина II статті Чиркін:

— Молодець! Такому поповненню ми раді.

А потім поздоровляли Буртового з першою подякою на новому місці служби й інші моряки. Екіпаж тральщика задоволений роботою рульового і тому так тепло поставився до його перших успіхів. На корабель Буртовий прийшов буквально за кілька годин до виходу в Середземне море. А через кілька ліб його вже не можна було відрізнити від бувалих матросів і старшин. В колективі воїн ввійшов зразу. І його полюбили товариші за вміння в роботі і надчуйні, за гострий жарт.

Я цілком приєднуюсь до поздоровлень товаришів по службі і хочу сказати Буртовому: «Успіхів тобі, молодий друже! Щасливого плавання на всіх широтах Світового океану!»

В народі правильно кажуть: «В море без знань не виходь». В цьому надзвичайно тяжкому поході всі ми ще раз впевнились у вірності цих слів. Тривала «бовтанка» знесиловала воїнів. І все ж вони ні на хвилину не притупляли пильності.

Багате подіями наше життя, особливо в далекому поході. Моряки з кожним днем домагаються все більших успіхів

Репортаж

в бойовому навчанні, народжуються нові герої флотських буднів. В складній обстановці повніше розкриваються багатства сердець молодих патріотів Батьківщини.

Ось одна із таких подій. Героями її стали підлеглі старшого лейтенанта Соколова. Вони виконували завдання в складних метеорологічних умовах. Встановлення трала в штормовому морі — справа нелегка. А якщо врахувати ще й ту обставину, що в бойову частину ввійшли недавно новачки, які ще не встигли потримати в руках трал чи трал-в'юшку, то стане зрозумілим хвилювання командира.

Як же поступити в такому випадку? Офіцер Соколов вирішив безпосередньо в поході навчити слабкі місця в знаннях підлеглих. Він використав досвід майстрів міно-тральної зброї мічмана Фоміна, старшого матроса Гусейнова та інших. Як не тяжко було, а мінери заплегливо навчалися під керівництвом класних спеціалістів. А коли море затихало, теоретичні знання воїни підкріплювали на практиці: трал ховався за кормом в морській глибині. Його вибирали на корабель і знову ставили. Ставили до тих пір, поки не з'являлись у

мінерів трудові мозолі, а разом з ними знання, навички, спритність...

Успіх підлеглих старшого лейтенанта Соколова — вагомий внесок у виконання тих зобов'язань, які ми взяли перед походом. До 50-річчя Радянських Збройних Сил особовий склад вирішив вивести тральщик в число передових в частині. Цією думкою — бути в лавах відмінників — живе екіпаж в далекому поході. Додому ми повернемося з перемогою. Віримо в це. А поки що несемо далеко від Батьківщини нелегку службу, тримаємо суворий екзамен в штормових походах.

А коли випадає година-друга для відпочинку, моряки забувають про втому, і над морем пливе любима пісня екіпажу:

Через весь океан,
Сквозь любой ураган
Возвратятся домой корабли...

Б. МОНАСТІРСЬКИЙ,
капітан-лейтенант.

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ тому Петро Андрійович починав службу на флоті, як і оці молоді хлопці. Також стояв розгублено перед десятками приладів, перед складними машинами. Потім став відмінним машиністом, а коли прийшов строк демобілізуватись, залишився на кораблі. Вже скільки минуло відтоді часу, але й досі теплим словом згадує свого першого вчителя мічмана Степанського. Обидва були з Кіровоградщини і часто згадували свій степовий край.

Вже багато років мічман Ходаченко сам навчає молодих матросів. Старшина команди машиністів підготував за цей час десятки класних спеціалістів. Воїни йдуть до коменди не лише із службовими питаннями. Вони звертаються до нього з особистими справами, просять поради. І для кожного з них мічман Ходаченко знайде дружнє слово, допоможе.

Ніколи не забудеш добру людину, яку зустрів на своєму шляху. Вже відслужили хлопці, але пишуть мічманові листи, згадують його теплими словами. Колишній матрос І. Чаповський пише своєму наставникові і командирові: «Спасибі, товаришу мічмане, за все, що зробили ви для мене». І особливо приємно Петру Андрійовичу одержувати його листи, бо юнак живе в с. Добровеличківського району, звідки родом і мічман Ходаченко.

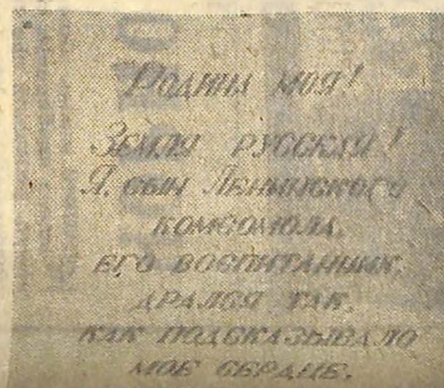
СПАСИБІ, МІЧМА- НЕ!

ЦЯ РОЗПОВІДЬ про шматок севастопольської землі, що горіла під ногами ворога. Місце подвигу — висотка біля села Камішля. Час — перші дні другого штурму: кінець грудня 1941 року. Учасники — герої дзота № 11.

Вони поклялись: «Ні кроку назад!».

І клятву додержали...

...О п'ятій годині ранку спалахнули злоякісні зірники. Навпіл розкололи тишу постріли. На дзот впав шквал вогню. Посунули густі ланцюги гітлерівців. Дзот стояв, як гранітна скеля. Біля його підніжжя, піби хвилі, розбивались ворожі лавини. Тоді фашисти вирішили зривати вперту вогневу точку з землі. Вдарили, захлинаючись, важкі міномети. Все ближче й ближче вибухи. Ось фонтан землі влетів біля самої амбразури, в дзот залетіли осколки. Застогнали від болю в носі, криків Раєнко. Від удару у висок упав Олексій Калюжний. Снова на підлогу...

Ніби спіткнулась кулеметна черга — це злякувала Дмитра Погорєлова. На його місце став Олексій Калюжний. І знову гнівно застрочив «Максим». Але скоро Олексій поранив в праву руку. Його змінив Іван Четвертаков. Фашистська міна, розірвавшись поруч, примусила змовкнути кулемет. Навіки затих і Четвертаков... А фашисти все ближче і ближче підступали до мальської фортеці. Ось вони вже майже поруч — Олексій чітко бачить їх обличчя. Стікаючи кров'ю, комсомолец Калюжний ліг на ліву руку гранату, зубами витягнув чеку. Встав моряк, перемагаючи біль. Перед очима промайнула рідне село, Батько з матір'ю. Даша, Сергій Раєнко... — За Батьківщину! — крикнув Калюжний. — Ура-а-а! — і, ступивши крок вперед, кинув гранату. За ним піднялись четверо захисників дзота, які залишилися живими. І таким був стрімким ней удар, який змігся. І знову підкотилась фортеця.

